08/08/2020

Τα θαυματουργό αγίασμα και η παράδοση με τον δράκο

/ Ορθόδοξες Προβολές

Η εκκλησία του Αγίου Μύρωνα, βρίσκεται στο δυτικό μέρος του χωρίου και είναι ρυθμού βυζαντινού. Παλιότερα βρισκόταν στην ιδία θέση μια μικρή εκκλησία η οποία ήταν αφιερωμένη στα Γενέθλια της Θεοτόκου. Το 1886 η εκκλησία μεγάλωσε από τη δυτική πλευρά και άρχισε σταδιακά να παίρνει τη σημερινή της μορφή.

Από την αυλή της εκκλησίας ,κατεβαίνοντας τη πλαγιά από το δυτικό μέρος ,συναντούμε ένα μικρό σπηλαίο μέσα σε βράχους ,που προχωρεί κάτω από την εκκλησία.
Το σπήλαιο αυτό υπήρξε ο χώρος ασκήτευσης του Αγίου και συνδέεται άμεσα με ένα θαύμα ,το οποίο επιτέλεσε ο Άγιος Μύρωνας όταν ακόμα ήταν πρεσβύτερος.

Μια μέρα λοιπόν , λέει η παράδοση ,ερχόταν ένα λιοντάρι στο χωριό από το βόρειο μέρος. Οι κάτοικοι του άρχισαν να εγκαταλείπουν το χωριό. Ο Άγιος όμως, αφού προσευχήθηκε, το απολίθωσε και οι χριστιανοί γύρισαν στα σπίτια τους ευχαριστώντας τον θεό και τον Άγιο.

Σήμερα ακόμη φαίνεται η ουρά του λιονταριού στο βορειοδυτικό μέρος του χωριού και το κεφάλι του στο νοτιοδυτικό ,ακριβώς μέσα στη σπηλιά που τρέχει το Αγίασμα.

Για να μπει κάνεις μέσα στη σπηλιά πρέπει να κατέβει τρία σκαλοπάτια .είναι ένας χώρος στενός ,μάλλον στρογγυλός . Στέγη του το κεφάλι του λιονταριού που απολίθωσε ο Άγιος.
Αριστερά υπάρχει ένα ύψωμα, μισό περίπου μέτρο ψηλότερα από τις πλάκες του δαπέδου, το οποίο –σύμφωνα πάντα με την παράδοση-λειτουργούσε ως κλίνη του ασκητή Αγίου.
Γύρω-γύρω υπάρχουν βράχοι, ενώ χαμηλά στο δάπεδο υπάρχουν τρεις λακκούβες. Στη μεσαία τρέχει πάντα αγίασμα.
Σ’ένα βαθούλωμα του βράχου βρίσκεται η εικόνα του Αγίου και μπροστά της υπάρχει αναμμένο πάντα το καντήλι.

Απορία αλλά και εντύπωση ,ωστόσο, προκαλεί τόσο στους κατοίκους του χωριού όσο και στους επισκέπτες, το πως γίνεται, ενώ τόσοι άνθρωποι εδώ και αιώνες βγάζουν αγίασμα ,αυτό να μην τελειώνει ποτέ! Και παρά το γεγονός ότι το θέμα αυτό τους έχει απασχολήσει, απάντηση ακριβής και ασφαλής δεν έχει δοθεί.
Γνωρίζουμε βέβαια ότι σε τέτοιου είδους ζητήματα πίστης και θρησκείας, η ανθρώπινη λογική πολλές φορές αδυνατεί να δώσει τη δική της ερμηνεία.

Δυο κυρίως παραδόσεις υπάρχουν οι οποίες σχετίζονται με τη μόνιμη παρουσία του αγιάσματος στη σπηλιά.

Η πρώτη θέλει το αγίασμα να ρέει –πηγάζει κατευθείαν από τον τάφο του Αγίου(χωρίς βεβαίως αυτό να έχει αποδειχτεί ,παρά τις διάφορες εργασίες που έχουν γίνει κατά καιρούς στο υπέδαφος της εκκλησίας) ,ενώ η δεύτερη αναφέρει πως όλη η υγρασία της σπηλιάς, η οποία γίνεται περισσότερη κατά την ημέρα μνήμης του Αγίου,(κατά την ανάγνωση του ευαγγελίου) καταλήγει στο βαθούλωμα αυτό.

Όποια από τις παραδόσεις πάντως κι αν αποδεχτεί κανείς αναμφισβήτητο είναι το γεγονός ότι οποιαδήποτε εποχή του χρόνου και αν περάσει κανείς και οποιαδήποτε ώρα κι αν θελήσει, φτάνει η ψυχή του να είναι καθαρή ,μπορεί με μια μικρή κουτάλα που υπάρχει δίπλα στο βαθούλωμα ,να ανασύρει το θαυματουργό Αγίασμα.

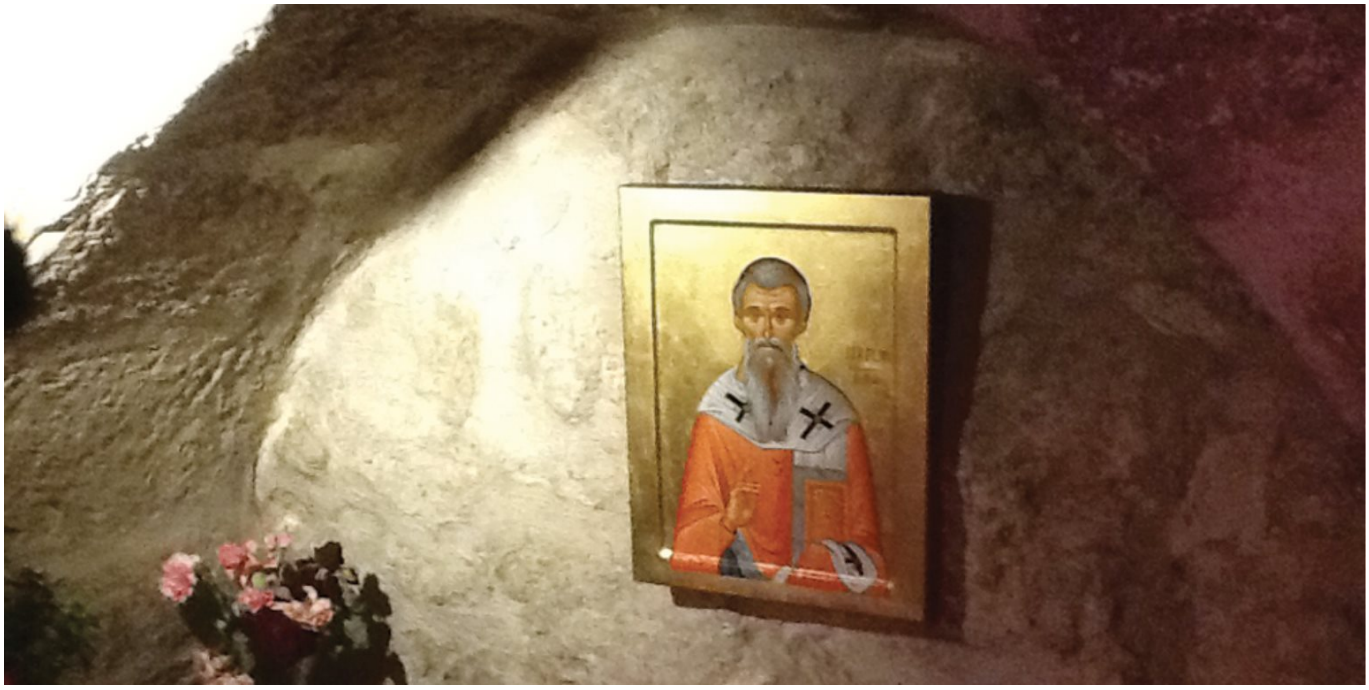

Εδώ, αξίζει να αναφερθεί ένα περιστατικό το οποίο σχετίζεται με το αγίασμα και το οποίο συντελέστηκε τα τελευταία χρόνια. Εφημέριος του ναού ήταν ο πατέρας Νικόλαος Κριτσωτάκης ,ο οποίος μάλιστα εξακολουθεί έως σήμερα να ιερουργεί στον Ιερό Ναό.
Οι επίτροποι του ναού στην προσπάθεια τους να φροντίσουν το χώρο της σπηλιάς και ιδιαίτερα την πηγή του αγιάσματος, αποφάσισαν να αδειάσουν όλο το αγίασμα και να το ρίξουν στο χωνευτήρι της εκκλησίας ,όταν διαπίστωσαν ότι μέσα σ αυτό είχαν πέσει μικροαντικείμενα από πιστούς ,καθώς επίσης και λάδι. Μάλιστα για την πρωτοβουλία τους αυτή δεν ενημέρωσαν -όπως θα έπρεπε-τον ιερέα.

Άδειασαν λοιπόν το αγίασμα ,καθάρισαν και σκούπισαν καλά το βαθούλωμα και πριν προλάβουν να επιστρέψουν κάτω στη σπηλιά ,διαπίστωσαν με κατάπληξη, πως μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα το βαθούλωμα με ανεξήγητο τρόπο είχε ξαναγεμίσει και μάλιστα περισσότερο από ότι πριν.

Η παλαία φάμπρικα με χρηματοδότηση από τα προγράμματα Leaderκαι την βοήθεια πολλών επώνυμων και ανώνυμων όπως του τέως υπουργού Γεωργίας κ.Σάββα Τσιτουρίδη ανακαινίστηκε πλήρως και εξοπλίστηκε.

Ο χώρος σήμερα χρησιμεύει ως πνευματικό κέντρο με πλήρη πρόγραμμα ομιλιών ,προβολών, συζητήσεων κατά την χειμερινή περίοδο. Επίσης γίνεται προσφορά καφέ κατά τα μνημόσυνα και κάθε Κυριακή μετά τη λειτουργία εκ περιτροπής οι γυναίκες του φιλόπτωχου προσφέρουν κέρασμα στους πιστούς. Στον ίδιο χώρο λειτούργει σήμερα και σχολή αγιογραφίας για τα νέα παιδιά.

Ενώ η παλαιά αίθουσα που είχε ανακαινιστεί χρησιμοποιείται πλέον μονό ως κατηχητικό σχολείο για τους μαθητές του δημοτικού σχολείου, του γυμνασίου και του λυκείου.

Επίσης έχει παραμείνει και η δανειστική βιβλιοθήκη εμπλουτισμένη με διαφορά αλλά βιβλία και με δίσκους cdκαιdvd.

Πολλοί πιστοί συρρέουν διαρκώς στη σπηλιά και προσπαθούν να ανασύρουν το θαυματουργό αγίασμα. Έχουν αναφερθεί μάλιστα από τους κατά καιρούς ιερωμένους και περιπτώσεις ανθρώπων οι οποίοι δεν μπόρεσαν να το ανασύρουν μέσα από την πηγή.

Αναρίθμητα είναι τα θαύματα που έχει κάμει το αγίασμα αυτό και εξακολουθεί έως σήμερα να κάνει. Ιδιαίτερα αναφέρονται περιπτώσεις που ασθενείς με οφθαλμολογικά προβλήματα θεραπεύτηκαν πλήρως.

Ο χώρος ασκήτευσης του αγίου ,η περίφημη σπηλιά έχει ανακαινιστεί τα τελευταία χρόνια χάρη στις φιλότιμες προσπάθειες του ιερέα Νικόλαου Κριτσωτάκη και του εκκλησιαστικού συμβουλίου.
Με πρωτοβουλία λοιπόν του ιερέα άρχισε να τοιχογραφείται το εκκλησάκι που αποτελεί προέκταση της σπηλιάς ,να δεντροφυτεύεται αλλά και να αξιοποιείται ο περιβάλλων της σπηλιάς χώρος, με σκοπό τη μεγαλύτερη εξυπηρέτηση των πιστών .

Ένα σημαντικό επίσης θαύμα του αγίου, το οποίο συνδέεται άμεσα στην καθημερινή ζωή των κατοίκων του χωριού και παραμένει ανεξήγητο-όπως το αγίασμα-είναι το θαύμα με το Δράκο.

Σύμφωνα με την παράδοση, ένας δράκος ερχόταν από καιρό σε καιρό στη Ραύκο και έτρωγε ανθρώπους και ζώα.

Ο Άγιος Μύρωνας είχε χειροτονηθεί την περίοδο εκείνη επίσκοπος και απουσίαζε από το χωριό .
Οι κάτοικοι του ήταν απογοητευμένοι και φοβισμένοι .Έτυχε όμως μια φορά που ο Άγιος είχε επισκεφτεί την ιδιαίτερη πατρίδα του,ο δράκος να ξανακάνει την εμφάνιση του. Μάλιστα αυτό συνέβη ένα πρωί Κυριακής την ώρα που ο Άγιος λειτουργούσε στην εκκλησία του Σωτήρος Χριστού, η οποία υπάρχει έως σήμερα.
Ο Άγιος ,χωρίς να φοβηθεί καθησύχασε τους πιστούς και έστειλε το διάκο με την αρχιερατική του ράβδο να διατάξει το θηρίο στο όνομα του Χριστού ,να μείνει στη θέση όπου βρισκόταν .

Πράγματι το θηρίο έμεινε ακίνητο και νεκρό. Μετά το τέλος της λειτουργίας ο Άγιος στάθηκε στην αυλή της εκκλησίας και έριξε πάνω στο ξαπλωμένο θηρίο που φαινόταν στην πλαγιά ,μια μεγάλη πέτρα.
Την ίδια στιγμή βροχή από πέτρες ,άγνωστο από που, έπεσαν πάνω στο θηρίο το οποίο απολιθώθηκε και έγινε ένας μεγάλος βράχος.

Ο βράχος αυτός έκλεισε-σύμφωνα πάντα με την παράδοση –μέσα του το Δράκο γι’αυτό και σήμερα ο βράχος που σώζεται λέγεται <<δράκος>>.

Ένα αξιοπερίεργο φαινόμενο συμβαίνει στο βράχο από τα παλιά χρόνια ως σήμερα. Ο βράχος –Δράκος που είναι από γρανίτη και έχει έκταση περίπου 1000τμ

,αποτελεί ένα αλάνθαστο προγνωστικό του καιρού.
Άλλοτε μικρές φυσαλίδες σαν άσπρος αφρός βγαίνουν από τις σχισμάδες του-ένδειξη ότι πρόκειται να βρέξει-σύμφωνα πάντα με τους κατοίκους ,κι άλλοτε ακούγεται ένας περίεργος θόρυβος μέσα από τον βράχο –ένδειξη πως θα κάνει βαρυχειμωνιά.
Αυτό επιβεβαιώνουν πολλοί κάτοικοι του χωριού, οι οποίοι έχουν υπάρξει μάρτυρες αυτού του φαινομένου. Πολλοί ξένοι ,γεωλόγοι και μηχανικοί έχουν επισκεφτεί το Δράκο αλλά δεν έχουν καταφέρει έως σήμερα να ερμηνεύσουν το ιδιαίτερο αυτό φαινόμενο που η παράδοση και η πίστη το θέλει να λειτουργεί με τη χάρη του Αγίου, ως ένα πρωτότυπο βαρόμετρο της φύσης.

Πηγή: agios-myronas.gr